

ПЪВЦИ НА МАКЕДОНИЯ

Югозападната часть на България — Македония е изворът на българската книжовност. Родоначалникът на книжовността ни — свети Климентъ Охридски и неговите ученици от тамъ разпръснаха по цѣлата ни страна лѫчинъ на българското писмо.

Тая хубава наша страна дълго време пъшкаше подъ робство. Множество герои се бориха противъ тиранията и паднаха за свободата на Македония — Гоце Дѣлчевъ, Дамянъ Груевъ и др. Българскиятъ писателъ пъкъ описа въ своите книги страданията, борбите и живота на македонските българи. Великиятъ пъвецъ на цѣлокупна България — Иванъ Вазовъ и на Македония посвѣти една цѣла книга — „Пѣсни за Македония.“

Антонъ Страшимировъ

Но повече книги написаха за тая наша страна и по-здраво свързаха живота си съ нея Антонъ Страшимировъ, П. К. Яворовъ и Димитъръ Талевъ.

Антонъ Страшимировъ по баща е отъ македонско по-текло. Роденъ е презъ 1872. год., а почина презъ 1937. година. Той описва македонския животъ въ следните си книги: „Прилепски светци“ — пиеса, „Отвѣдъ“ — пиеса, „Роби“ — романъ, „Кръстю Асеновъ“ — биография и сборниците — „На село и на война“ и „Войни и освобождение“.

Въ пиесата си „Прилепски светци“ той дава подвигите на двама братя прилепчани. Тези двама юначи братя имали чети, защищавали населението отъ тирана, подготвяли го за въстание, но по предателски начинъ били избити. Народътъ следъ това имъ извадилъ пѣсни и ги провъзгласилъ за светци. Въ пиесата „Отвѣдъ“, Страшимировъ представя най-великите моменти отъ македонските освободителни борби. Въ двутомния си романъ „Роби“, пакъ описва македонски революционни борби. „Кръстю Асеновъ“ е пъкъ поетична биография на племеника на Хаджи Димитра. Тоя племеникъ на легендарния воевода взелъ живо участие въ македонските въстания и тамъ загиналъ. Въ сбор-